

BARBU

menighetsblad

Nr. 1 – 2021

Fastetid for alle

Side 2

Strandliv i februar

Side 3

I møte med lidelsen – finnes det en kjærlig Gud?

Side 8

Millionmålet er passert

Side 11

Å leve med sorgen

Side 12

Vår i hagen

Side 20

Refleksjoner i kordøra

v/Anita Johnsen Våge, diakon

Jostein Ørum har skrevet boken Kjærlighetsarr. En bok skrevet til mennesker som har mistet noen, som bærer arr, etter den kjærligheten som var – og etter den som ikke ble. I denne boken skriver han: «Min Gud har arr. Derfor kan jeg tro på ham.»

Påskan handler nettopp om disse arrene. Den handler om Gud som i kjærlighet valgte lidelsens vei. Han kjenner lidelsen. Han er nær mennesker som lider. Samtidig stopper ikke påskens budskap med lidelsen. Påskan er full av Guds kjærlighet.

I Taizé-klosteret i Frankrike samles unge mennesker fra hele verden gjen-

nom hele året. Hver fredag, mot slutten av kveldsbønnen, legger de det store ikonet med bilde av den korsfestede Kristus på gulvet i kirken. Det er lange køer for å få bøye kne ved korset. Stadig bevegelse. Stille lovsang. Vi vet ikke hva som skjer. Ingen forklaringer. Unge mennesker deler sitt hjerte, sin nød, med Gud. Gud møter dem med sin kjærlighet og nåde. Ingen kjenner til resultater. Men mange kjenner at verden ville vært et mørkere sted om ikke denne muligheten fantes.

Svein Ellingsen skriver i salmen: «Døden må vike for Gudsrikets krefter!». Guds rike er allerede nå til

stede i og mellom alle mennesker, og i hele skaperverket. Guds rike i Ordet, i dåpen, i brød og vin. Guds rike i smilet fra en fremmed, i spørsmålet: «Kan jeg hjelpe deg å bære posen for deg?», i en telefonoppringning, i en bønn, i en tekstmelding, i å måke snøen til naboen, i å gå med innsamlingsbøsse eller gi en gave – kjærlighet og omsorg, holdepunkter for tilgivelse, tro og håp «her hvor vi rammes av jordlivets slag.»

«Døden må vike for Guds rikets krefter!»

God påske!

Fastetid for alle

Av Espen Skovli, menighetsprest

//: Nå er det jul igjen og julen varer helt til påske. Men det er ikke sant, nei det er ikke sant for innimellom kommer fasten://

Tenk at det er over ett år siden COVID-pandemien slo ned i Norge. I slutten av februar 2020 ble det første tilfellet påvist her til lands, kort tid etter var nasjonen stengt, og de fleste av oss fikk en helt annen hverdag. Nå har det altså gått ett år, og selv om reglene har variert noe, har de fleste nordmenn levd med stor grad av sosial begrensning hele tiden. **Ja, på et vis har vi alle levd ett år i sosial faste.**

I kristen tradisjon handler fasten om å fjerne noe fra hverdagen sin. Frigjøre tid og fokus så man kan komme nærmere Gud. Forbildet er hentet fra de kristne eneboerne og klosterlivet, der menn og kvinner fjernet seg fra det ordinære hverdagslivet. Det var et bevisst valg hver enkelt tok, men dette året har vi ikke kunnet velge:

Vi har fått pålegg om å fjerne oss fra våre sosiale vaner.

Og hvordan har det påvirket deg?

Hva har skjedd med deg i løpet av dette

året? Hva er likt? Hva har endret seg? Det kan tenkes at den sosiale fasten har ført til positive virkninger. Noen familier har fått en tettere relasjon nå. Jeg har snakket med flere som har innsett at det kan være godt å ikke ha for mange aktiviteter. De har erfart at det ikke gjør noe å gå glipp av ting, så lenge det fører til at de får mer tid til å være sammen, og koble av fra den ellers stressende hverdagen.

På den andre siden har jeg **snakket med flere som har lidd under den sosiale fasten.** De har kjent på økt angst, blitt mer deprimerte, og klarer seg dårligere nå enn de gjorde tidligere. Det kan virke som om de som har hatt det godt, har fått det bedre, mens de som sliter, gjør det i enda større grad. Jeg tror forskjellene mellom oss har økt. Derfor **ser jeg frem til tiden der samfunnet åpner igjen**, der vi kan åpne kirkedørene på vidt gap og gi alle mulighet for et kristent fellesskap igjen. For det er viktig for oss å være en del av menigheten.

Apostelen Paulus sammenligner kirken med en kropp. Han skriver: «Dere er Kristi kropp, og hver av dere et lem på ham (1 Kor 12,27)». Kroppen fungerer best når alle deler av den jobber sam-

men. Det er egentlig selvmotsigende å si at vi kan være kristne alene. Det går simpelthen ikke an.

Fasten handler altså om å fjerne det som binder opp tiden og som hindrer deg i å pleie din tro og din relasjon med Gud.

Kanskje har den nasjonale fasten lært oss hvor viktig det er å ha omgang med andre mennesker. Ikke bare for vår livskvalitet, men for at vi skal være kristne.

God påske.

Strandliv i februar

Jeg fylte runde år i fjor, og det syntes jeg jeg måtte markere med å begynne med noe nytt. Dermed bestemte jeg meg for å bli vinterbader. Heldigvis har jeg en venninne som var med på notene, og vi startet med ukentlige dukkerter på en lokal sandstrand.

Mellom isflakene

Det begynte greit med september, fortsatte så noenlunde med oktober og november, hardnet til i desember, og utpå nyåret, da vanntemperaturen la seg rundt null, ble det direkte barskt. Da vi

måtte skyve oss vei mellom isflakene første februar, lurte jeg nok litt på om det er andre hobbyer som kunne vært vel så trivelige.

Jeg har vokst opp med en streng familie-regel: Den som ifører seg badetøy i den hensikt å bade, har forpliktet seg til å bade. Og siden jeg ankommer stranda med badedrakt underst, har jeg altså ikke noe valg. Så vi stønner i kor, drar av oss klærne, og så skal det skje.

Om hjertet slår

Vi går raskt i vannet. Jeg tar en kort pause halvveis for å sjekke om hjertet fremdeles slår. Til nå har det gjort det. Jeg er ikke helt sikker på hva jeg skulle

Bjærge betraktninger

foretatt meg hvis det hadde stoppet. Så er det å komme seg uti – én gang når det er kuldegrader, to ganger i varme grader – og så er vi veldig kjapt på land igjen, der badekåpe, håndkle og en masse klær venter. Før vi omsider synker sammen på benken med varm kakao mens vi forteller hverandre at vi jammen er noen tøffinger.

Og skulle hjertet stoppe under et vinterbad en dag, håper jeg Sankt Peter tar imot meg med badekåpe, kakao og et overbærende smil.

Tekst og foto: Bjørge Øygarden

Det skjedde i de dager . . .

«Gamle dager», når var det? Kanskje 5 år siden for en 10-åring? Men kanskje 50 år siden for en 73-åring som undertegnede? Redaktøren spurte meg om å skrive en «spalte» i menighetsbladet, men om hva? Så slo det meg at det alt er over 30 år siden at nabogutten i 5. klasse ringte på døra. Han skulle skrive stil og trengte å snakke med en om hva Barbu var «i gamle dager». 40-åringen var tydeligvis gammel nok!

Ja, mye har skjedd her i Barbu. Mitt velfylte loft etter 3 generasjoner Fiskaa i huset vårt nedenfor kirken har jeg gått grundig gjennom i dette koronaåret. Mange av leserne har nok av gode grunner mindre kjennskap til livet «den gang» i dette lokalsamfunnet. Jeg skal gi dere noen glimt av saker og ting «de gamle» var opptatt av og med fra vi fikk kirken i 1880, glimt jeg tror kan ha betydning selv i vår «moderne tid».

Første «glimt» er fra det tragiske årsskiftet 1926-27. Da herjet munn- og klovsyken her, og fylkesmann Pedersen rykket 15.12.1926 inn annonsen som nektet folk å krysse datidens kommunegrenser. Dem var det mange av i den tidens Arendal, hele 6 utenfor de da sammenslåtte kommunene Arendal by og Barbu: Hisøy, Øyestad, Austre Moland, Stokken, Flosta og Tromøy.

Annonseteksten taler et språk vi gjenkjenner fra koronatiden vår. Men – kirkene fikk være åpne for sin menighet.

Kanskje talte daværende sokneprest i Barbu og prost, Jacob K.B. Bø, over Lukas 21,11?

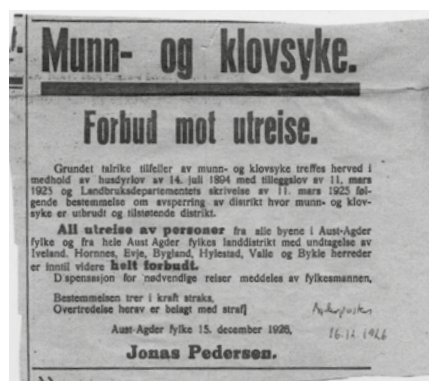
Osmund Fiskaa

Finn fem feil

Tegningene er laget av Sissel Alsvik Øygarden. Fasit side 14

Hva skjer i gudstjenesten

Sokneprest Rannveig Aas Olsbu

I en liten dansk grundtvigiansk menighet i Nord Amerika finnes følgende sangstrofe av Grundtvig inngravert på en kirkeklokke:

Til badet og bordet,

Til bønnen og ordet,

Jeg kalder hver søgende sjæl

Kirkeklokkens inskripsjon indikerer at å komme til gudstjeneste er å komme til en gjenkjennelig, alminnelig begivenhet. Men ved at den skjer i kirken er det en hellig handling. Inskripsjonen uttrykker også kirkens ORDO: Badet og bordet, symbolsk uttrykt som dåp og nattverd (sakramentene). Bønnen og ordet, er bønn og forbønn, skriftlesning og preken.

Ordet og Bordet

Innen visse rammer er det liturgisk frihet i Den norske kirke. Det er lagt til rette for variasjon og lokale tilpassninger. Det som derimot står fast, er kirkens Ordo, dvs. de faste hovedelementene. Vi har i to tidligere utgaver av Barbu menighetsblad tatt for oss

1) Samling og 2) Dåp. **I dette nummer skal vi se nærmere på 3) Ordet.**

I 2. Mosebok (19-24) mottar israelittene Guds ord, deriblant budene, før de spiser og drikker. Mønsteret er tydelig flere steder. Guds ord lyder alltid før måltidet. Det skjer ved innstiftelsen av nattverden skjærtorsdag, der skriftene leses og bønnene bes før Jesus holder måltid. I fortellingen om Emmausvandrerne (Lukas 24, 13-35) går Jesus sammen med disiplene etter oppstandelsen, utlegger skriftene for dem, og inviteres så til å holde måltid sammen med dem. «Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?» Ordet er slik knyttet til menneskene. Det er relasjonelt. Ordet, det vil si evangeliets forkynnelse, er sammen med «badet» og «bordet» (dåp og nattverd), de sentrale delene i gudstjenesten. De kalles «nådemidler». I orddelen inngår skriftlesning og preken. Gjerne med en salme imellom. Det leses tekst fra Det gamle testamente og fra Det nye testamente, og det leses alltid en evangelietekst. Som oftest er preken i hovedsak knyttet til evangelieteksten.

Evangelielasning som høydepunkt

Evangelielasningen er høydepunktet under Ordets del. Det understreker på

en særlig måte at Jesus er midt iblant oss. Det markeres ved at menigheten reiser seg. Det synges også et hal-lelujaomkvad, før og etter lesningen. En tradisjon som i seinere år har blitt hentet fram igjen og går tilbake til kirken på 400 tallet. Preken står sterkt i vår lutherske gudstjenestetradisjon. Oftest holdes den av prest. Det er ikke slik å forstå at «ordene» overtar for Ordet, men at prekenen blir en del av gudstjenestens handlinger i fellesskap. Det er ikke de storslåtte formuleringene som er prekenens mål. Ordene eller forkynnelsen skal være til menigheten som er samlet. Den kan gjerne involvere andre og ta i bruk ulike uttrykksmidler. Det gjør vi gjerne. På samme måte som dåp og nattverd er involverende handlinger i gudstjenesten, er Ordet det også. Prekenens intensjon er ikke ment å være gudstjenestens høydepunkt, men skal knytte frie ord til de leste bibeltekstene eller til andre ting som skjer i gudstjenesten. I Ordet åpnes Bibelen for oss. Den males for våre øyne og inngår i gudstjenestens felles handling. Ordet tar bolig iblant oss.

Forkynnelse er ferskvare

Ordene som sies i gudstjenesten er viktige, men handlingsaspektet åpner også for andre former for kommunikasjon. For eksempel ulike sanseinntrykk som lukt, syn, hørsel og smak. Og ikke minst musikken og sangen. Gudstjenesten er også en «musikalsk» handling. Vi deltar aktivt, men det skjer også noe i vårt indre. For mange er det å senke skuldrene en viktig faktor i det å delta på gudstjeneste. Også det er en indre handling, en involvering som ikke synes. Det er et viktig aspekt som vi som leder gudstjenesten har stor respekt for. På den måten blir alle en integrert del av fellesskapet. Ordet som skaper hva det nevner. I Barbu har vi en målsetting om at gudstjenesten skal være enkel. Men gjerne involvere flere. Med respekt for tradisjoner og det varige, men også med rom for det nyskapende. Forkynnelsen i gudstjenesten er alltid ferskvare. Vi følger kirkeårets gang og kirkeårets tekster. Der er det alltid noe å bryne seg på. Det gjelder for den som skal formidle budskapet, men også for den tilhørende menighet. Det handler om å ha tillit til at Den hellige ånd taler gjennom Ordet. Stikkord som «tidsaktuell, jordnær og personlig utfordrende» kom frem i en undersøkelse Barbu me-

nighetsråd utførte i mars 2018 (Interesentundersøkelse gudstjeneste Barbu menighet). Det synes jeg vi prester skal ta på alvor.

Liturgi som «folkets arbeid»

Etter evangelielasning og preken, gjerne med en salme som et aktivt pustehull, svarer menigheten med sitt felles Credo. Da bekjenner vi vår felles kristne tro og gir vår tilslutning til den. Liturgi betyr direkte oversatt «offentlig arbeid» eller «folkets arbeid». I gjentakelsen og gjenkjennelsen bæres vi av Gud selv, i en felles tro. Å feire gudstjeneste er noe vi gjør i fellesskap. Vi er sammen for Guds ansikt. Med rom og plass til alle.

Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. (Rom 10,17).

Neste nummer: 4. Forbønn

Foto: Ressursbanken, Kirkerådet

Kirkelige koronaaktiviteter

De strenge smittevernbestemmelsene som myndighetens har fastsatt, legger harde begrensninger på bruken av kirkebygget, selv om lokalene har mer plass og luft enn de fleste andre lokaler. Kirkens folk har vært svært lojale, men enkelte tilløp til å stille spørsmål har vi sett. Familie- og livsynsministeren ble i NRK kraftig utfordret av biskop Kari Veiteberg, som lurte på **om kirken må ta i bruk butikklukaler for å kunne slippe inn flere mennesker på sine arrangementer?**

I Arendal har vi sett stor **kirkelig oppfinnsomhet** for å kunne være til stede for folk i en tid der mange har god tid og mer behov for åndelig påfyll og samtaler om viktige spørsmål. *Digitale gudstjenester* er arrangert, videofilmet og lagt ut på nettet. Menigheter har arrangert *bålpanne-gudstjenester* og andre former for *ute- og vandringsgudstjenester*. Kirkeoffer sikrer normalt gode inntekter til menighetens drift og mange gode kristne og humanitære formål. Korona-stengningen har vært en utfordring her. Heldigvis er en del av de tapte inntektene kompensert gjennom bruken av Vipps, og at *Vippsnummer har vært tatt med i ukentlig annonse for gudstjenestene* i Arendal prosti. I Barbu prøvde vi også egne avisannonser for gaver til menighetens misjonsprosjekter.

Andre søndag i februar samlet Moland menighet seg til gudstjeneste på isen på Molandsvannet, mens *Barbu inviterte til søndagstreff for hele familien ved Heitjenn*.

Her var ulike aktiviteter som aking, bålpanne og samlingsstund. Frammøtet var større her enn det antallet vi lovlig
Foto: Einar Bore

kunne slippe inn i kirka på de søndagene vi har hatt *3 korte gudstjenester på en dag*, med 10 deltakere kl. 11, nye 10 halv tolv og endelig 10 nye personer kl. 12.00. Erfaring viser at folk kommer til kirken også når de må melde seg på forhånd for å få tildelt plass, hvis noen fortsatt er ledige. Gjennom flere uker har det en ukedag vært *åpen kirke i Barbu* to timer på formiddag, derav en halvtime med musikk og ellers muligheter for stillhet og samtale med diakon. Samme kveld har det også vært åpen kirke en time på kvelden. Bildene er fra samlingen i akebakken ved Heitjenn, der det var god stemning blant barn og voksne som lyttet til prest Espen og fikk utdelt kakao og fastelavnsboller med krem.

Alt er ikke avlyst

Smittevern hensyn har ført til mange avlyste aktiviteter i vinter. Det gjelder bl.a. for Kirkeakademiet og for formiddagstreffet i Barbu menighet. De ukentlige øvelsene til Barbu kantori ble også stoppet mot slutten av høsten. Formiddagstreffets styre satser optimistisk på å kunne gjennomføre treffet den 7. april der **Einar Dahl** kåserer om «Levekår for marint liv langs sørlandskysten». Det samme gjelder samlingen den 5. mai der biskop **Stein Reinertsens** tema er «Det gylne evangelium». Programmet for årets sommertur den 2. juni er nå klart. **Terje Sandkjær** møter oss på Resvik be-dehus i Landvik for å fortelle om *barnevandringene*. Der blir det anledning til å gå en del av ruta der barna gikk.

Ny menighetssekretær i Barbu

Martina er vår nye menighetssekretær etter at Oddrun ble pensjonist.

Martina forteller at hun er født og oppvokst i Tyskland, men har hatt **tilknytning til Nyli og Arendalsområdet siden 1980-tallet**, da hennes mann er oppvokst her. Familien hadde også hytte på Øynaheia i mange år. Hun har bodd 25 år i Sigdal i Viken, men familien vil flytte tilbake til Arendal og leter etter et passende hus. Selv låner hun hus i Brevik i en overgangsfase og sier at det blir mye kjøring.

Martina har vært lærer i ungdomsskolen i 25 år, og i 2019 tok hun videreutdanning i ledelse og administrasjon. Hun opplever at hun har et godt utgangspunkt for arbeidet som menighetssekretær. Som ung var hun aktiv innen konkurransesvømming og håndball, men en kneskade satte stopp for dette. Hun har sunget mange år i kor, og engasjert seg i lokalmiljøet. Hun forteller at nå gleder hun seg til å bruke fritiden til å utforske Arendalsområdet både i vann og på sykkel. På sistnevnte aktivitet får hun med seg mannen sin, som er «ansvarlig» for at hun kom til Arendal for første gang i 1987. Som barn var han faktisk i det første kullet som gikk i den nystartede Nyli barnehage på begynnelsen av 70-tallet.

Nå i starten er det mye nytt, og en del rutiner, frister og taus kunnskap som hun må finne ut av og sette seg inn i. Det merker hun kan bære på utfordringer og tar ekstra tid. Men sier hun lærer fort og er kjempemotivert til å sette seg grundig inn i saker og ting. Etter hvert vil hun få bedre tid til å bli ordentlig kjent med menigheten også, noe hun gleder seg veldig til, ikke minst når det nye menighetshuset står klar til bruk i løpet av våren. **Hun er veldig imponert over engasjementet i menigheten mht. ombygginga og gleder seg til å innta sitt nye kontor i et flott bygg.** Inntil da har hun skrivebordet sitt på hovedkontoret til Arendal Kirkelige Fellesråd på Stoa eller jobber fra hjemmekontor.

Stillingen som sekretær i Barbu menighet tilsvarer 60%. Det betyr i praksis at man får tak i henne på e-post martina.nikolaisen@agderkirken.no eller på telefon 37013460 fra tirsdag til torsdag.

BABYSANG - Barbu menighet

Torsdager kl. 11.00

Påmelding fra gang til gang til tlf. 977 16 469

Barbu kirke eller Barbu menighetshus

(grunnet renovering av Barbu menighetshus)

Grunnet korona er tilbudet kun til babyer som ikke beveger seg så mye rundt.

Ved spørsmål, ta kontakt: anita.johnsen.vage@agderkirken.no eller 977 16 469
Adresse: Barbu kirke, Jens Gjerløws vei 23 eller Barbu menighetshus, Nyli terrasse 2
Se også www.barbu.menighet.no eller Barbu menighets facebook-side

Barbu kirke 140 år

Av Siri Andersen, kirketjener

Høsten 2020 var det 140 år siden at Barbu kirke ble tatt i bruk. Noe offisielt jubileum ble det ikke, midt i Korona-året. Menighetsbladet ønsker derfor å løfte fram litt av kirkens historie. Vi har utfordret vår kirketjener Siri Andersen til å grave litt i gamle dokumenter.

Vigslet av eventyrsamleren, biskop Jørgen Moe

Søndag 17 september 1880 var dagen da vår kirke ble innviet av biskop Jørgen Moe. Han var så helsesvak at han måtte støtte seg til to prester under prosessjonen. Naturlig nok var dette en av hans siste handlinger som biskop i Kristiansands stift.

Da beslutningen om å bygge kirken endelig var tatt, gikk det fort med selve byggearbeidet. I løpet av ett år var kirken reist. Grunnsteinen ble lagt ned 11. august 1879. Tomten var sikret i 1877. Den var planert og grunnmuren gjort ferdig til grunnsteinen ble nedlagt. Amtmann Bonnevie foretok den høytidelige handlingen etter at Barbus første ordfører, D. Lundgren hadde lest opp beretningen om arbeidet med kirkesaken i Barbu og sokneprest Anton Høyer hadde holdt andakt om den levende sten og de levende stener. Lærer Gjert Sørensen skrev i sin beretning følgende: «Barbo Kirke er oppført i Kong Oskar 2 regjeringstid i aarene 1878-1880»

Fra Tromøy landside til eget prestegjeld og egen kommune

Før Barbu ble eget prestegjeld hørte det med til Tromøy hovedsogn i Østre Moland prestegjeld. Veien til Tromøy kirke var lang, og særlig vinterstid var den veldig vanskelig. Det var derfor naturlig at tanken om egen kirke i Barbu kom frem. I første omgang gikk det ikke, og arbeidet ble skrinlagt. Det var verst med begravelser før kirken ble oppført. Det hendte at Barbufolk måtte gå på ski over Tromøysund og trekke kisten på en kjelke. Så måtte de tvers over øya og endelig ferge over Hove-kilen til Sandum. Var det åpent vann, ble det benyttet båt, og de rodde «utenom», som det kaltes. I styggevær var det heller ikke uten fare med en dypt lastet farkost. Noe lettere ble det da skipsreder O.B Sørensen på Bratte-

Foto: Siri Andersen

kleiv kjøpte dampskipet Nøkken i 1875, og satte den i rute på Tromøysund og lot den foreta kirketurene til Sandum.

Mye frivillig innsats

Den 25. november 1871 rykket lærer Gjert Sørensen inn i Vestlandske Tidende en innbydelse og oppfordring til å samle frivillige bidrag til en kirke i Barbu. Innbydelsen var ganske godt begrunnet, og han framholdt hvordan mangelen på kirke ville føre folk over i dissentermenighetene. Han begynte med iver og kraft å samle inn penger, og ved årets utgang hadde han samlet inn 5-600 kr som var en betydelig sum

den gang. Nå skulle det velges tomt og det ble et lykkelig valg man til slutt gjorde. Det er få kirker i landet som har en vakrere beliggenhet enn Barbu. En trekirke ble først bestemt, men det ble gjort om. Den landskjente kirkearkitekten, J.W. Nordan, laget et utkast til kirken av murstein, og det ble godkjent. Hans overslag var 80.000 kr. Byggmester Brynhildsen stod for byggearbeidet. Kirken ble bygd med kledning i rød murstein. Med tiden viste det seg imidlertid at klimaet her var for hardt for den røde mursteinen. Den hadde liten motstandskraft mot fuktighet og frost. Det resulterte i at kirken fikk et lag med porøs sementpuss. Slik er kirken i dag, med et vakert særpreg.

Opp igjennom årene har det vært drevet frivillig virksomhet for å smykke kirken. Fra begynnelsen var den meget enkelt utstyrt, men orgel ble muligjort av en komite som ble ledet av Julie Hornbeck og Anna Stephansen. De satte seg i spissen for å danne en forening som ville arbeide for kirkens indre utstyr. Det opprinnelige alterbildet ble

Barbu kirke mot sørvest.

Foto: Kirkesøk.no

malt av Anna Stephansen fra Havstad og viser Jesus i Getsemane. Det sies at hun ble bestyrtet over å se hvor lite bildet var i den store rammen. Bildet befinner seg nå på loftet i kirken.

Axel Revold malte den nye altertavlen

Altertavlen ble byttet ut på 50-tallet med et bilde av den kjente maleren, prof. Axel Revold. Han kom til Barbu og oppholdt seg her en tid for å male bildet på stedet. Det er malt over ordet: «Kall på meg på nødens dag», og omtales gjerne: Jesus som de sjøfarendes frelser.

Et av glassmaleriene i koret.
Foto: Arne Homme

Foreningen skiftet navn etter de oppgaver den påtok seg, så som «Lysekroneforeningen» og «orgelforeningen». Det står kvinner bakom alt, heter det, og det gjelder ikke minst i foreningsarbeid. Men det hørte til sjeldenhetene at en kvinne stod bak et menighetsråd som øverste leder. I Barbu ble dette tilfelle ved 75-års jubileet i 1955. Fru prost Margit Landmark - som hun ble titulert - ble formann i menighetsrådet. Så man må kunne si at Barbu var forut sin tid.

Stor giverglede

Foruten kirkeforeningens mange gaver har kirken fått gaver fra enkeltpersoner. Hver av de gavene er et bevis for den kjærligheten menigheten har til sin kirke.

Givergleden har alltid vært stor i Barbu og her er noen av gavene som har blitt gitt frem til 100års jubileet. 1924: Blomstervaser i sølv. 1927: Enkeltkalder i sølv, to lysekroner og 22 lampetter. 1934: Glassmaleriene i koret. 1936: Messehagl. 1938: 2800kr til nytt orgel. 1940: Nytt orgel innviet; kjøpt med midler fra H. Chr Foss legat, samt penger fra Foreningen. 1948: Ny lysekrone og 8 skinntrukne stoler til bruk ved vielser. 1950: Kirken oppusses. Anonym giver skjenker katedralglass til kirkens langsider. 1951: Ny døpefont. 1953: Altertavle fra rederiet AS Geirulv til minne om skipsreder G.A Gjeruldsen og hustru. Bibel til alteret. Fire verdifulle lampetter. 5000 kr til altersølv.

Kirkeskipet i Barbu er laget av Emil Bakke fra Nesgrenda. Det ble ferdig i 1973, men ikke hengt opp før året etter. Da var det endret litt, fordi sogneprest Kaare Helle mente at skipet skulle være anonymt, så skipets navn ble malt over. Initiativtaker til skipet var kaptein Alf Edvard Larsen. Han var formann i

Kirkeskipet.
Foto: Siri Andersen

menighetsrådet på den tiden. De fleste av gavene finnes også i dag i kirken.

Barbu kirke også gjennom de siste tiårene etter kirkens 100 års-jubileum mottatt mange fine gaver som lysekrone i koret, fra glade givere. For 20 år siden fikk kirken også et flygel som ble finansiert av en innsamlingskomite, Tangentaksjonen, som sammen med fellesrådet spleiset på en ny orgelpult.

Farger og kunst

Det ble arbeidet i mange år for å gi kirken et vakrere interiør, og det fikk de til i årene etter krigen. Kirken hadde hvitmalt vegger innvendig da den var ny, og ble malt med farger først i 1907. I 1923 ble den malt i brune farger med en dekorativ bord rundt veggene. I 1950 fikk kirken et friskere utseende etter fargeforslag fra restaureringskonsulent Finn Krafft med mørkeblått tak, hvite vegger, brunrøde benker og grønne tepper. Til 100-års jubileet i 1980 fikk kirken de opprinnelige fargene tilbake. Det var kommet kritikk på den mørke takfargen, og benkene trengtes i aller høyeste grad å bli malt. Det ble da bestemt å restaurere kirkerommet slik at det ble mest likt det opprinnelige. Det ble også gjort om på alterpartiet og veggene i koret.

Med en gang man kommer inn i kirken stråler Kristusskikkelsen en i møte og minner oss om kirkens herre, vår hjelper i nød og trøster i liv og død. Teppet i midtgangen, som er av nyere dato, er blågrønt og minner om havet. Fire vinduer i koret har glassmalerier utført av G.A Larsen i 1934. I de høye vinduene i de skrå veggene ved siden av alteret ser vi Jesusbarnet og oppstandelsen. I kirken finnes det også et spansk bilde fra 1600-tallet. Det viser den torne-kronede Kristus og antas å være malt av Bartolome Esteban Murillos elever. Prekestolen er fra 1880 og døpefonten ble laget ved Arendal møbelfabrikk i 1951. Den opprinnelige døpefonten er nå å finne i Kuben. Den ble laget av en av de mange skipshåndverkerne i strandstedet Barbu.

Kirken som ble bygget under vanskelige kår, er høyst levende 140 år etter innvielsen. Den rager høyt over Barbu og har etter manges mening et av landets fineste utsyn. Når man står på toppen av kirketrappa åpner det seg et bilde av Tromøy og Hisøy med Galtesund som deler disse øyene. Og ytterst i havgapet får man «de tvende fyr» Torungene som en fin avslutning.

I møte med lidelsen – finnes det en kjærlig Gud?

Anita Johnsen Våge, diakon

Jeg har lest en god bok: «I møte med lidelsen – finnes det en kjærlig Gud?» av Torborg Aalen Leenderts. Men jeg åpnet boken med en viss uro, for dette spørsmålet har dirret i mitt eget liv. Jeg har kjent på mørket – når livet blir så vondt at det nesten ikke er til å bære, og opplevelsen av Guds fravær når jeg trengte ham mest. Tilliten til Gud ble skjør, ja til tider fraværende. Jeg har også fått vandre sammen med mennesker som har kjent dette på livet. Det er så sårbart. Det er umulig med enkle løsninger.

Løfter frem stemmene til mennesker som har opplevd livet på sitt grelleste

Nå har jeg aldri mistenkt Leenderts for å ta for raske svinger i møte med livet og troens vanskelige sider, så jeg åpnet boken også med tillit og håp. Leenderts skriver at hennes inngang er at det bare er mulig å se sannferdig på denne sentrale problemstillingen hvis man betrakter den fra ytterkanten av hva et menneske kan oppleve. Gjennom hele boken løfter hun også frem stemmene til mange som har opplevd ekstreme og vonde livssituasjoner, livet på sitt grelleste, som har kjent på Guds fravær og stilt spørsmål ved Guds godhet. Hun løfter også frem stemmen til mennesker som har kjent på dette, men som har funnet en vei, og som har opplevd at **kjærlighetens Gud kjemper sammen med dem** midt i den livssituasjonen de er i, og det har gjort en forskjell uten endring i ytre livsvilkår.

Boken er sterk lesning. Nå når jeg setter meg ned for å skrive, kjenner jeg på ny uro. Denne gangen for at noen som leser dette, kjenner at smerten og lidelsen ikke blir tatt på alvor, at det blir for lett. Jeg har, som sagt, selv kjent på desperasjonen og mørket i disse

spørsmålene. Når jeg skal trekke frem noe fra denne boken, som er en grundig, utfyllende refleksjon knyttet til de mange sidene av livet og troen som dette spørsmålet berører, så er det i ydmykhet. Jeg vet at det ikke er enkle svar. Jeg vet også at vi noen ganger trenger noen å vandre sammen med, noen å snakke med, for å klare å leve med lidelsen og alle ubesvarte spørsmål. Mitt håp er at dette kan være ord til hjelp underveis.

Jeg velger å ta med stemmene til to av dem Leenderts har med i boken sin:

Opplevelsen av at «Gud har forlatt meg»

En av dem er presten Odd Eidner. Han opplevde å miste to barn – og troen på Gud. Han kaller det selv «Den doble sorgen», i boken med samme tittel. Han skriver om sorgen over først å miste ett barn, og så det totale mørke da han mistet ett barn til og troen på Gud. Gud opplevdes som at han fortsatt fantes, men at han hadde forlatt ham. Han beskriver det som en gjennomrystende erfaring. Han opplevde at Gud forlot ham da han trengte ham mest. Han reagerte med sorg og savn, og med sinne og aggresjon. Han som tidligere hadde opplevd Guds nærvær og hjelp. Han opplevde tomrommet etter Gud uutholdelig. Etter lang tid med mange tunge dager, begynte noe nytt å åpne seg, og han begynte å tenke på om det var mulig for ham å vende tilbake til kirken som prest. Han spurte seg selv om det ville være rom for alle hans ubesvarte spørsmål. Da han delte denne tvilen med sin psykoterapeut sa terapeuten at det ville være en fallitterklæring for kirken dersom det ikke var plass for Eidners erfaringer. Han vendte tilbake til arbeidet som prest. Han sier selv at han ikke lenger har et trossystem som går opp. Gud er blitt et mysterium. Hans nye ståsted kaller han for «de løse tråders teologi». Han har flere spørsmål enn svar, men har gjenopprettet tilliten til Guds kjærlighet. Guds bildet han hadde ønsket å formidle som prest, var nå blitt en indre sannhet for ham selv.

Gud griper inn – med kjærlighetens makt

I samtale med salmedikter Svein Ellingsen, som også har mistet et barn, skal han ha sagt til Eidner: «Selv om grunnen rives bort – ja, selv når bunnen er nådd,

kan aldri mennesket falle så dypt at ikke Gud er enda dypere med sitt nærvær.» Som forståelsesramme for Guds allmakt løfter Leenderts frem kjærlighetens makt. Spørsmålet er ikke om Gud er allmektig, men hvordan han har valgt å vise sin makt i denne verden. Vi snakker mye om Gud som allmektig og allvitende, men for lite om Gud som allestedsnærværende. At Guds kjærlighet og godhet er til stede overalt og for alle mennesker. En tjenende og kjempende makt som hjelper og trøster mennesker i det vonde, og som kjemper sammen med mennesket mot ondskapen. Han er nær i alt som skjer, men han har selv bundet seg til livsvilkårene.

Gud har gitt mennesket frihet – det medfører også lidelse og ondskap

Leenderts skriver at hun selv har hatt stor motstand mot å innse at Gud har gitt mennesket grunnleggende livsvilkår som medfører lidelse og ondskap – noe hun skriver at hun til slutt ble tvunget til å erkjenne. Samtidig, forteller hun, at hun stadig må spørre Gud hvor han har gjort av seg, og hvordan han kan være vitne til alt grusomt som skjer, uten å gripe inn. Denne protesten bærer hun med seg, sier hun, at en god Gud ikke beskytter menneskene.

Torborg Aalen Leenderts

Hun løfter frem at vi som kirke har hatt som vane å forsvare Gud. Hun sammenlikner det med barn som forsvare sine foreldre, uansett. Man tar Gud i forsvar fremfor å gå i rette med ham. Hun forteller om Bibelen som ikke forteller oss at vi har i oppgave å forsvare Gud, men at det er mye rom for gudsanklagen i Bibelen, særlig i Det gamle testamentet. Når vi snakker om Guds ansvar, ligger det på et annet nivå. Gud har et ansvar for alt i sin verdensordning. Han kunne valgt å skape verden og mennesket helt annerledes. Dette gir et berettiget rom, for at vi kan rope til Gud, anklage ham for smerten vi opplever. Samtidig med Gud som ansvarlig, er mennesket fullt ut ansvarlig for sine onde valg og handlinger.

Vi inviteres til Gudsanklage og betroelse

I lys av Gud som ansvarlig, men også alltid nærværende, tjenende og kjempe mot det vonde i verden, på den lidende sin side, utfordrer Leenderts oss til å være ærlige med Gud om alle følelser, tanker om livet og om relasjon til Gud selv. Hun inviterer til Gudsanklagen eller – bebreidelsen med bakgrunn i Guds invitasjon til ærlig relasjon.

Videre utfordrer hun også til betroelse. Betroelse er en annen ærlig måte å snakke med Gud på. Vi viser tillit når vi betror oss til noen. Betroelse bygger også tillit, bygger relasjon. En del av betroelsen er å invitere inn – invitere Gud inn i livssituasjonen, ikke med mål om ytre forandring, men å invitere ham inn i våre livsvilkår og vår livssituasjon sånn den er.

Mellom rasende ateist og fromt troende

En ulykke skjedde januar 2014 på Bjørkelangen i Aurskog-Høland. To jenter som kjørte med ponni og sulky, ble påkjørt og døde av skadene. Jeg lar stemmen til Jostein Sandsmark, far til Sara Christiane Holmedahl Sandsmark, en av jentene på Ponnivognen, få avslutte: Han forteller om en dyp troskrise. Litt mer enn et halvt år etter ulykken, forteller han at han helt siden ulykken har vært rasende på Gud: «Gud og jeg er for tiden ikke på talefot. De gangene jeg snakker til Gud, kjefter jeg. Jeg går frem og tilbake mellom å være rasende ateist til fromt troende, og jeg vet ikke hvor jeg vil lande.» Han forteller at det for ham er lettere å forsone seg med sjåføren som er

et feilbarlig menneske enn med Gud. Gud kunne passet på datteren, men gjorde det ikke. Noen måneder senere blir han igjen intervjuet. Det er rett før jul, og han forteller at han tenker mye på det store mysteriet – at Gud ble menneske. Han sier at dersom Gud satt passelig uinteressert i himmelen og så på de to jentene bli påkjørt og drept, da vil han ikke ha mer med ham å gjøre. Men så trekker han pusten og holder øynene lukket mens han sier: «Men hvis det stemmer at Gud ble menneske, så har jeg begynt å forme et bilde. Der sitter Jesus på ponnivognen mellom jentene og holder rundt dem. Og når politiet viser meg bildet av ulykkesbilen og peker på merkene fra bakhodene til jentene i fronten, så tenker jeg at det skulle være et merke til der – Jesu bakhode. **Den Gud som er så nær i lidelsen og solidariserer seg med det vonde jeg opplever, den Gud har jeg lyst til å tro på. Men tror jeg på det? Jeg vet ikke. Men jeg håper inderlig på det.**»

Vil du lese en bok som tar både lidelsen og troen på alvor, så er dette en meningsfull, solid og god bok å lese. Anbefales!

Ny salmetekst fra Bjørn Veøy

I januar leverte Bjørn Veøy en salmetekst som han fullførte først i år. Han forteller at den er skrevet etter alvorlig sykdom som han har vært gjennom, etter at han var sokneprest i Barbu. Salmen uttrykker hans takknemlighet: Tenk å få nye levedager! Tenk å få komme til gudstjeneste igjen!

Opprinnelig brukte han «jeg/meg/mitt» i alle vers. «Salmen skulle være min takk», forteller han. Nå har han bearbeidet teksten og beholder «jeg» i de to første versene, men ønsker at også andre kan stemme i og oppleve at «Enda en gang blir jeg ønsket velkommen». Derfor skiftet han fra «jeg» til menighetens «vi» i de to siste versene.

- Ser du for deg at salmen bør brukes på et bestemt sted i gudstjenesten?
- Jeg har ikke vært opptatt av plasseringen. Den kan nok brukes flere steder, men kan vel kanskje egne seg som inngangssalme? «**Men en salme «lever» ikke før den har en melodi.**» Melodi står da som en utfordring for de som leser, men her er i alle fall teksten:

Enda en gang

*Enda en gang blir jeg ønsket velkommen
av Ham som har ventet og aldri blir trett.
Enda en gang skal jeg stemme i sangen
og prise den Herre jeg ikke har sett!
Nå stiger takk som en hyllest til Herren:
Ære til Gud i det høye!*

*Enda en gang får jeg takke for livet,
for rekken av dager med tårer og smil.
Enda en gang skal mitt livsmot bli styrket
og troen få støtte mot synd og tvil.
Nå stiger takk som en hyllest til Herren:
Ære til Gud i det høye!*

*Enda en gang når vi slites av sorger
blir blikkene løftet dit håpet vårt er.
Enda en gang skal vi benkes ved bordet
der Jesus i nåde vil samle oss her.
Nå stiger takk som en hyllest til Herren:
Ære til Gud i det høye!*

*Enda en gang får vi hvile på veien,
får næring av nisten med levende ord.
Enda en gang skal vår grenselos takkes
og hylles fra sanger som stiger fra jord!
Nå stiger takk som en hyllest til Herren:
Ære til Gud i det høye!*

Bjørn Wisløff Veøy

Oppgradering/utvidelse av Barbu menighetshus

Arbeidet med renovering og utvidelse av Barbu menighetshus nærmer seg nå fullføring. Dato for overtakelse er utsatt flere ganger, men nå regner vi med at det blir i april. Oppstart måtte avvende godkjenning av byggesak. Covid19 har også medført forsinkelser, og kan fortsatt gjøre det. Under den lange byggeperioden fra sommer 2020 til langt ut i vårsemester 2021 er huset stengt for mye av menighetens virksomhet. Var det nødvendig å sette i gang dette svære prosjektet? Leder av byggekomiteen, Arild Olsbu, svarer slik:

Et tidsmessig bygg som møter dagens og morgendagens menighetsliv

- Etter 40 års drift var det utvilsomt behov for en omfattende renovering, både innvendig og utvendig. Vi trenger et tidsmessig bygg som legger til rette for nye aktiviteter for dagens og morgendagens menighetsliv. Det er gått mange år siden første byggetrinn var ferdig i 1975 og andre trinn var fullført i 1985.

Hele fasaden er ny, og alle vinduene er byttet ut med nye energieffektive typer. Isolering av vegger og tak er forbedret. Tiltakene tilfredsstiller krav fra Enova som yter et betydelig tilskudd til prosjektet. Bygget er forlenget med 2,5 meter mot sør. Salen i 2. etasje får dermed plass til scene. Kontorlokalene i 1. etasje blir utvidet, noe som gir rom for flere kontorer og et etterlenget spise/møterom med store vinduer mot sør og vest. Fysisk arbeidsmiljø blir oppgradert til å møte dagens krav.

Etterlenget spiserom

Heis og ny vei bedrer tilgjengeligheten

Betydelige endringer gjøres også i nordenden av bygget: Helt nytt inngangsparti og ny vei opp til 2. etasje. Tilgjengeligheten blir også vesentlig forbedret ved den nye hovedinngangen i 1. etasje og at det herfra monteres en heis opp til 2. etasje. Nå vil alle kunne komme seg opp til møtesalen uten å måtte benytte trapper.

Innvendig er lagerrommene flyttet til andre deler av bygget slik at den lille salen blir betydelig større og får store vinduer også mot nord. Dette gir fint

Direkte inngang lillesal, 2. etasje.

lys inn i salen. Viktig er også at lyset innenfra vil gjøre at man føler seg velkommen opp gangveien fra parkeringsplassen.

Nytt treffsted i lokalmiljøet

Lillesalen har fått benevnelsen Treffsted Barbu og her tenker en seg et fast oppsett med bord og stoler som kan stå klare til møter og treff for grupper og ulike aktiviteter. En egen gruppe jobber med å etablere innhold i et treffsted, gjerne en kafé, for alle. Kjøkkenet får større areal og nytt utstyr som på en enkel måte skal betjene treffstedet og det som skjer i resten av huset.

Lillesalen får vinuder også mot nord

Statusrapport

En statusrapport fra byggeleder Øyvind Seime, datert 19. januar bekrefter det vi ser når vi går forbi huset i Nyli terrasse: Menighetshuset er en anleggsplass, der mye fortsatt skal gjøres før huset får ferdig til å tas i bruk. Det pågår tømmerarbeid både innvendig og utvendig. Vinduer er satt inn og det pågår forberedelser til fasadekledning. Løpende elektromontasje følger fremdrift i tømmerarbeidene. Videre pågår arbeid med ventilasjon, taktekking, maling og rørleggerarbeid.

Byggeleder Øyvind Seime

Av det som gjenstår før ferdigstilling kan nevnes særlig gulvstop/avretting på mindre flater, malerarbeid, gulvlegging, montering av trapp, arbeid med himlinger og fasader. Asfaltering av uteområder er væravhengig og avhengig av asfaltproduksjon og vil bli utført etter overtakelse. Ytterligere forsinkelser av framdriften kan skje. Særlig utsatt er arbeid med gulv, maling og himling. Disse fagene jobber tett på hverandre nå i slutfasen. Flere av underleverandører på disse arbeidene har varslet om mulige forsinkelser begrunnet i endring av regler for innreisekarantene. * * *

Byggebudsjettet ser ut til å holde

Budsjettet ser så langt ut til å holde. Pr 19.januar er det fakturert 5,6 mill. kr. eks mva. Det er påløpt endringer på ca. 0,65 mill kr. hvorav kr.112.000 er ferdig utført og fakturert. Oppgradering av tak, samt div. tiltak knyttet til utbedring av eksisterende konstruksjoner, står for de største endringene.

Byggekomiteen har gjennom prosjektfasen sett på ulike ting som ikke er med i opprinnelig prosjekt, men som det er ønskelig å realisere. Det er imidlertid ikke mye rom for dette innen kostnadsrammen, utover det som ligger under uforutsett. Ved ferdigstilling kan det evt. frigis resterende midler som ligger

Et lite glimt fra pågående arbeider i den store salen.

innenfor budsjetttrammen. Blant de aktuelle behov kan nevnes stoler og bord, ikke minst med tanke på innredning som treffsted i lillesalen. Det er behov for å supplere med hyller til kjøkken og kott, serverings- og kjøkkenutstyr, garderobeinnredning og spill. Det trengs og komplett lydanlegg som skal være enkelt å betjene, og fungere for bruk i stor/liten/hel sal.

De behov som ikke kan dekkes innenfor byggebudsjettet, utsettes til de evt. blir finansiert ved gaver eller spesielle aksjoner. I møte den 27. januar vedtok menighetsrådet å åpne for at innsparinger på byggebudsjettet kan omdisponeres til nødvendig inventar. Byggekomiteen bes utarbeide en prioritert liste til menighetsrådet.

Hvis byggeprosjektet fullføres innen budsjetttrammen, og det finnes plass for tilleggsbehov, er det virkelig grunn til å takke byggekomite og byggeleder for en strålende innsats. Så spør det om vi givere er villige til å skaffe midler for å få på plass alt som trengs av utstyr.

Millionen er passert

Hipp, hipp, hurra vi er i mål!

Menigheten har mobilisert, vi har nådd målet. I skrivende stund, 28 januar 2021, står det 1025000 innsamlede kroner på konto. Hipp, hipp, hurra. Takk til store og små.

Pengene går uavkortet til den pågående rehabiliteringen av menighetshuset vårt. Om dere ikke allerede har, så ta en tur til Nyli terrasse og se. Det blir så fint. Vi gleder oss til å fylle huset med gode aktiviteter for store og små. Igjen en stor takk til alle.

Hilsen oss i innsamlingskomiteen. Vi fikk utfordringen med å samle inn den første millionen i løpet av 2020. Målet er nådd, og vi legger nå ned arbeidet i denne komiteen. Menigheten har tatt opp store lån, så det er fortsatt mulighet til å bidra, og kontonummeret vårt er 3000 30 54973.

Tekst og foto Mette Barth

Turvandring på Kristi Himmelfartsdag

Hva passer vel bedre på denne dagen enn at menigheten begir seg ut på vandring for å feire gudstjeneste på en fjelltopp? En dag der misjon står i fokus. Torsdag 13. mai går vi sammen med Moland menighet opp til Nøytralitetshytta på Flosterøyas høyeste topp.

Øygardsåsen hever seg 68 meter over Skagerrak. Kong Oscar II kjøpte stedet i 1895 for vern mot fiender. Vaktposten var nøytralitetspost under 1. v. krig og frem mot 2. v. krig. Bare en uke etter at Tyskland invaderte Norge ble det tysk virksomhet på Øygardsåsen. Den ble tyskernes vaktpost nr. 8 i rekken østover fra Kristiansand, og var operativ under hele krigen. Fremdeles kan vi se rester etter løpeganger, dekningsrom og skyttergraver. Vakthytta er også intakt og veldig godt ivarettatt av lokale krefter som ønsker å bevare stedet.

Øygardsåsen: Foto B.I.Holberg

Utsikten fra toppen har gjort Nøytralitetshytta til et yndet utfartsmål for turgåere. Både Kalvøysund festning og Kilsund, som ikke ligger langt unna, kan brukes som utgangspunkt for vandring. Skulle det bli regn, vil selve gudstjenesten kunne bli flyttet til Flosta kirke. En flott vandring, med mulighet for historiske glimt, vil det uansett bli.

250-årsjubileum for Hans Nilsen Hauge Minnemynten "15.000 km" fra Norges Bank

Lørdag 3. april er det 250 år siden Hans Nilsen Hauge ble født. Norges Bank utgir en minnemynt for å markere Hans Nielsen Hagues viktige bidrag til å utvikle demokrati og næringsliv i Norge. En 20-krones sirkulasjonsmynt med motivet «15.000 km» er skapt av billedkunstner Håkon Anton Fagerås som vant konkurransen om jubileums-motivet.

Motivet viser Hauge som leser og som vandrer. Juryen skriver i sin vurdering blant annet:

«Han er på vei for å spre sitt budskap, motivert og inspirert av skriften. Den sterke personskildringen knytter an til Hauge som skaperen av en folkelig religiøs bevegelse basert på flid, handel og håndverk. Han blir noe mer enn en forkynner. Boken og ranselen er gode attributter som sammen med figurens bevegelse tydeliggjør Hauge, samtidig som det kan skape nysgjerrighet og undring.»

Jubileet markeres i hele landet. Leder av nasjonal jubileumskomite, Kjell Magne Bondevik, opplyser at et eget Hauge-seminar planlegges under Arendalsuka.

Å leve med sorg

For godt og vel fire år siden opplevde Inger-Benedikte Fosse (57) og Arvid Ødegaard (63) det verst tenkelige som foreldre kan oppleve. De mistet sin sønn Einar-André (31). Han gjorde det selv. Han tok sitt liv.

Jeg har kjent familien siden da. Først gjennom kommunens psykososiale kriseteam som ble tilkalt den kvelden det skjedde, så som prest i begravelsen og i tida etterpå. Nå har det gått en tid. Det har vært tøffe år. Men livet og verden har gått videre. Jeg har møtt Inger-Benedikte og Arvid til en samtale hjemme på Solåsen.

– 27. november 2016 vil for alltid være risset inn i vår hukommelse. Det var 1. søndag i advent. Vi hadde spist middag hjemme hos oss på Solåsen. Denne kvelden valgte Einar-André å avslutte livet. Det var et sjokk for alle.

Einar-André hadde overtatt barnedomshjemmet på Steinsås og bodde der. Han var pappa til tre; ei jente på 8, en gutt på 3 og en på 1 år.

Valgte åpenhet

Noen velger åpenhet når en slik tragisk hendelse skjer. Andre synes det er vanskelig. Familien til Einar-André valgte å være åpne fra første stund. Det var umulig å skjerme seg. Det gjaldt også barna. De måtte få vite det, hver på sin måte.

– Hadde han lagt igjen noe?

– Ja, han hadde skrevet et brev. Det var ingen forklaring eller anklager om noe eller til noen, men det sto hva han ville at hver av ungene skulle få i julegave. Han visste akkurat hva de skulle ha. De gavene kjøpte vi.

Familien tok det siste farvel med Einar-André i Barbu kirke 8. desember. Kirka var fullsatt av familie, venner, naboer, arbeidskolleger osv. I dødsannonansen var det ikke lagt skjul på årsak. Der sto det «valgte å avslutte livet». Og så dette verset:

*Tungt å se i unge år
friske roser falle.*

*Tungt å miste deg som var
så elsket av oss alle.*

I minnetalen ble det sagt blant annet:

«Som liten gutt var Einar-André en svært så aktiv kar. En kløpper til å skru på alt han kom over. Demonterte det meste. Hadde bruk for alt. Ingenting måtte kastes. Til og med i senga kunne det være fylt opp. Han elsket å fiske. Da han var 6 år kom han hjem og hadde fått fisk. – Kan dere lukte? ropte han. – E har fått gjedde. Da måtte mormor lage gjeddekaker.»

En trygg oppvekst, utdannet innen elektro-mekanikk, jobb i pakkeriet i Agderposten og pappa til tre flotte barn. En god familiefar. Likte å gjøre «tøysetting» med ungene. Så skjer det ting i livet. Dessverre, for noen blir det verst tenkelige utvei. For de som står nær, helt uopprettelig.

Selvanklage hjelper ikke

– Har dere anklaget dere selv? spør jeg.

– Både ja og nei. For hva kunne vi gjort annerledes? Vi forstod at han var nedfor. Han var slett ikke «på lag» den søndagen. Selvfølgelig har vi spurt oss selv om det, mange ganger. Men vi kommer ingen vei med det. Arvid var nok raskere til å akseptere det enn jeg, sier Inger. Jeg tenkte nok at hvorfor så jeg det ikke? Men vi får aldri svar. Arvid legger til: – Jeg føler at vi har vært flinke til ikke å la det ha fokus, tross alt. Det som har skjedd, har skjedd.

– Men dialogen dere imellom har vært viktig?

– Ja, kommer det kjapt. Og det at dere fra kriseteamet kom samme kveld, var veldig avgjørende. Og den kontakten vi har hatt videre med deg, både som prest i begravelsen og i ettertid, har vært til god hjelp. At Einar-André valgte å ta sitt liv, var hans valg. Vi prøver å forstå hvorfor, men svaret får vi ikke. Vi må rett og slett bare la det ligge.

Familiesamholdet viktig

– Jeg husker at dere var opptatt av å holde familien sammen. Det å ha kontakt og være sammen med alle barnebarna har vært viktig for dere.

– Ja, vi var jo redde for å miste dem, og vi gjorde det vi kunne for å være der for dem. Men Silje, barnas mor, har vært fantastisk. Hun har latt oss være en del av familien. Den gode kontakten har vi fortsatt. De var her mye. Når vi

husker tilbake, den første tida spesielt, så holdt vi oss så godt vi kunne mens de var her. Men så fort de var reist og døra lukket, så kom gråten. – Da gaulte mi så tårene spruta. Barna er her fast en helg i måneden og ellers også.

– Så er det jo dessverre slik at når dramatiske ting skjer i livet, så gjør det også noe med dem som er rundt. Dere har sikkert også noen slike opplevelser? – Ja, kommer det raskt fra Arvid. Folks reaksjoner er så forskjellige. Noen har vært mer til stede enn andre. Andre igjen har vært helt fraværende. Jeg klandrer ikke noen. Vi er så forskjellige på hvordan vi reagerer. Men det må sies at det har vært en del underlige opplevelser. Og vi unngår jo ikke å bli såret. For eksempel dette med at «nå går det vel bra?» Ikke alle takler å få et ærlig svar på det. Men vi forstår også at det er vanskelig. Nå har vi kjent på kroppen hvor tøft dette er. Vi forventer ikke at andre skal gjøre det. Men det er vondt. Arvid forteller også at det fortsatt er kunder som spør hvordan det går.

Sorg går ikke over

– Setter du pris på det? spør jeg.

– Ja, men jeg kan også bli satt ut, fordi jeg ikke er forberedt. Nå har det jo gått en tid, så jeg er ikke lenger så redd for mine egne reaksjoner. Så, ja, jeg setter pris på det. Sorgen er annerledes nå. Det er mer et savn. Jeg har gått på jobb hele tida. Det har gjort godt.

Jobben til Arvid er å være sjef for Toyota, Arendal. En stor bedrift, med store prosjekter og mange utfordringer. Inger har måttet lage sin egen struktur på dagen. Det kan til tider være krevende nok.

– Så har vi hatt en del kontakt, sier jeg og ser bort på Inger.

– Ja, jeg har hatt stort utbytte av samtaler som vi har hatt. Vi har gått noen runder. Det har vært mye å bearbeide. Det var også godt å kunne bestemme seg for å avslutte, lukke det kapitlet. Jeg har nok vært adskillig mer grublende enn det Arvid har vært, men jeg kjenner nå at jeg står støtt på beina. Det er godt. Så er det slik at de små gledene blir så

utrolig viktige. Vi skal leve videre. Det skal ungene også.

– Har dere forandret dere? spør jeg.

Livet tok en brå vending, er livet annerledes i dag?

– Litt vanskelig for oss å si. Det er kanskje lettere for andre å svare på. Vi har fått nye, nære venner. Og vi har mistet venner. Men så er det jo slik at ting endrer seg gjennom livet. Det trenger ikke være på grunn av alvorlige hendelser, slik vi har opplevd det.

Invitere andre inn i sorgen

– Har dere noe råd til andre som, dessverre, opplever det dere har opplevd.
– Det må være å TA IMOT HJELP. Ønsk kriseteam velkommen. Vi fikk hjelp bare etter noen timer. Det var et kaos. Vi fikk også tilbud om sorggruppe. Det var sammen med mennesker som hadde mistet på helt andre måter. Og det ble feil. Vi ble møtt på det. Sorggruppe må bestå av mennesker som har opplevd noe av det samme. I alle fall var det slik for oss.

– Åpenhet har vært viktig hele veien. Det har vært sårt og vondt, men ikke vanskelig å snakke om det som har skjedd. Også i dødsannonser, for å unngå spekulasjoner. Vi har ønsket å være positivt tilgjengelige, samtidig er det en sårhet som selvsagt er der. Vi har kommet oss gjennom det. Og vi har ikke vokst fra hverandre. Vi har hatt ulike måter å ta ting på. Det har vi vært nødt til å akseptere og til å snakke om.

– Jeg føler nok at jeg har blitt sterkere, sier Inger. – Ja, det har du så avgjort, kommer det raskt fra Arvid. – Og du har blitt flinkere til å vise følelser, svarer Inger tilbake. Arvid nikker, og tårene de er ikke langt unna.

Så takker vi hverandre for samtalen. Den gode klemmen må utebli, men vi kjenner på varme og nærhet. I alt det som er vondt, så kjennes det godt.

Tekst: Rannveig Aas Olsbu

Foto: Audun Bjørkenes og Rannveig Aas Olsbu

FRILUFTSLIV OG KORONA

Hvilken betydning har friluftslivet hatt i koronaåret 2020?

Vi stiller spørsmålet til Geir Henning Vågsnes. Han er daglig leder i Friluftsrådet Sør, som har sine kontorer på Krøgenes, nede ved Tromøysund.

– **Det organiserte turopplegget** som Friluftsrådet formidler gjennom Naturlos-brosjyren, antar vi hadde en nedgang på 30-40 %. Hele 58 av de mer enn 200 planlagte turene og friluftaktivitetene måtte avlyses av smittevern hensyn. Et av de som ble avlyst, var Naturens dag på Bjørnebo, som hvert år samler veldig mye folk.

Salget av turkart viser derimot at folk ble flinkere til å oppsøke natur- og friluftsmuligheter på egenhånd. Friluftsrådet solgte i 2020 sine 12 turkart for kr.168.000, en økning på 177 %. Oversikt over produkter og salgssteder finnes på hjemmesidene - www.friluftssor.no

Eventyrlig vekst i bruken av lysløypa på Birkenlund

Den store veksten i bruken av friluftsområdene er godt dokumentert gjennom telleapparater. De sender ut en infrarød stråle som registrer varme fra forbipasserende. 15 tellere er plassert rundt i alle de ni kommunene som er med i Friluftsråd Sør; 8 kommuner Øst i Agder og Nissedal. I tillegg har Arendal kommune en teller i lysløypa ved Birkenlund. Tallene for 2020 viser en eventyrlig vekstøkning, til tross for en snøfattig vinter med markant nedgang i de viktigste skiløypene.

Totalt økte tallene fra 2019 med 63 %, opp til **1.056.821 i 2020**. Størst var økningen i Åsbieskogen med 207 %, opp til 61.454. **Hove kyststi og nasjonalpark** er mest besøkt, med hele 217.590 passeringer, en økning på 81%. **Kyststien på Fevik** er en god nr.2 med 132.168 passeringer. **Birkenlund lys- og skiløype** inntar femteplass med 61.454 passeringer, en økning fra 2019 på hele 120 %. Tallene fra de andre tellerne i Arendal er 55.632 for **Merdø kyststi og nasjonalpark** og 28.639 passeringer ved **Granestua**.

Det spesielle med Koronaåret er at vi alle fikk begrenset vår individuelle handlefrihet, våre sosiale aktiviteter og ferievaner. Men krisen ga også nye muligheter, understreker Vågsnes.

For mange ble nærhet til naturen svært viktig. Koronaåret 2020 har virkelig vist at **natur og friluftsliv er av uvurderlig stor verdi for folkehelsen**. Det å drive aktivitet og å bruke tid til å oppholde seg i naturen gir både fysisk og psykisk velvære.

Forhåpentlig gjør dette at flere får en aktiv holdning til å ta vare på Guds skaperverk også for kommende generasjoner.

Friluftsrådet Sør ble etablert i 2002. Hovedsatsingen er informasjons- og planarbeid, pedagogisk virksomhet og aktivitetsrettede tiltak, særlig rettet mot barn og unge. Friluftsrådet driver et variert arbeid for å informere om friluftsmuligheter. **Digitalt formidles** informasjon fra GPS-sporing i 17 løypemaskiner, fra 15 telleapparater og fra besøksregistrering på 125 turmål. Videre tilbys **trykt informasjon** som turkart for alle kommunene og årlig utgivelse av Naturlosen, brosjyren som gir oversikt over årets flere hundre fellesturer og arrangementer. Blant mange andre aktiviteter kan nevnes planlegging, opparbeidelse og merking av Kyststi, aktivitetsdager for barn og unge, samt friluftsskoler for barn og pedagogiske kurs for lærere og elever.

I et senere nummer av menighetsbladet vil vi informere nærmere om pågående arbeid med å opparbeide og merke **Kyststien gjennom Barbu østover fra Arendal sentrum og Barbu park**.

Salmeskatten: "En dyrebare rose"-CD-en er igjen tilgjengelig i Arendal

CD-en «En dyrebare rose» med 11 av Svein Ellingsens salme er igjen tilgjengelig i Arendal. Mange har spurt etter den, men den har vært utsolgt. Et lite restopplag hos ideskaper Sidsel Anda Hafell har nå dukket opp og kan kjøpes via Knut A. Høyer Bokhandel.

Ellingsen ønsket med sine ord å gi menneskene ord. Møte menneskene i et språk de forstår. I vår kamp med lidelsen hender det ofte at vi kommer til "salme-stadiet": Det øyeblikket da salmen rekkes til oss mennesker. Vi får hjelp til å sette ord både på lidelsen – og på gleden.

Suksess for Stifinner'n

I 2020 ble det solgt over 600 konvolutter med Stifinner-kart. En dobling mot det normale med ca300. En klar bekreftelse på de erfaringene vi har gjort, vi som ofte er ute på tur i marka: **Koronaen har stimulert mange til å bevege seg utendørs.** «Koronaen» ble da også valgt av Norsk Språkråd som årets nyord. De mange nye turveiene har nok også bidratt til at mange har kommet seg ut på tur. Spenningen med å lete etter poster gjør Stifinner'n populær i alle aldersgrupper. Turorientering kan engasjere hele familien.

Stifinner-konvolutter for 2021 ble lagt ut til salg allerede i desember. **Til palmesøndag den 28. mars skal postene være lagt ut i terrenget.** Sesongen varer til avslutningspost ved Granestua søndag 19. september. Åpningsposter ligger ute en uke ved lysløypa nær Asdal skole 10.-18. april. Sammen med Grane orientering er det Øystad IF og Hisøy O-klubb som står bak dette flotte tilbudet. Hvert år tilbys tre nye kart med til sammen nær 60 poster. **Kartene i 2021 er fra Bjørnebo, Gjennestad og Øynaheia.** Konvolutten kan kjøpes for kr. 250 hos Brekke Sport i sentrum og på Stoa, Esso Hisøy, samt Jakt & Fritid på Stoa.

Barbu menighets Jan Egil Hagli tar mot registreringene. Info finnes bl.a. på Granes nettside graneorientering.no og på Facebook IK Grane Arendal Orientering.

Årets Bjørnebokart har fått med den nye E18 med hele Longumkrysset og fire rundkjøringer. Flere av postene ligger nær de nye turveiene som er framkommelige for barnevogn, rullestol og sykkel. Bildet er fra Eventyrskogen ved bekken mellom Lille Ribbervann og Bjørnebotjern, nær tre av Stifinner-postene på Bjørnebokart.

Foto: Einar Bore

Per Inge Eide: Min salme

Som hjorten så klagende skriker i tørst

Sorg og lidelse opplever de fleste av oss i deler av livet. Koronatiden med nedstengning og sosial distansering fører mange inn i ensomhet og depresjon. Det er tid for å vise hverandre oppmerksomhet og omsorg. Medmennesker, litteratur og kunst er viktige kilder vi kan oppsøke for å hente oppmuntning, innsikt og trøst når livet smerter. Salmeskatten er full av menneskelige erfaringer og følelser som hjelper oss til å sette ord på de store spørsmålene i livet. Det gjelder både de 150 i Salmenes bok i Det gamle testamentet og de vi finner i Norsk Salmebok. Svein Ellingsen kalte Salmeboken den erfarte Bibel. I salmene møter vi mennesker i glede og tro, i smerte og adskillelse, i kamp mellom troen på en kjærlig Gud og tvilen.

- *Kan du gi oss en salme som gir både innsikt, trøst og håp, samtidig som den taler sant om sorg, smerte og lidelse?*

Spørsmålet går til pensjonert sokneprest i Barbu, Per Inge Eide.

- Jeg har tenkt på spørsmålet noen dager, og lest om igjen bøker om N. F. S. Grundtvig. Ganske mange ganger i min tjeneste som prest har jeg gjort konfidenter oppmerksom på Grundtvigs salme: "Som hjorten så klagende skriker." (NoS nr. 469. Original: "Som tørstige Hjort monne skrike." etter bibelsk Salme 42-43).

Grundtvig gjennomlevde i 1810 en alvorlig psykisk krise. Psykosen brøt løs i desember da han var på veg til sine foreldre i Udby prestegård. På veien overnatter han sammen med sin venn F. C. Sibbern i Vindbyholt kro. Midt på natten vekkes vennen av et fortvilet skrik. I et hjørne av værelset ligger Grundtvig på kne og vrir sine hender i angst. Han følte "djevelen som en slange sno seg om hans kropp," fortalte han senere. Psykiateren sa det var et utbrudd av Grundtvigs manisk-depressive anlegg. Det er neppe tvil om at det er tydelige spor av krisen i den ovenfor nevnte salmen. F.eks. vers 2: "Men dager og netter de skrider og sjelen kun leskes med gråt. I smerte jeg hendene vrider, jeg vet ingen frelse og råd." V. 3: "Min sjel i forferdelse skjelder, for avgrunnen ligger så nær... Skall jeg av avgrunnen slukes? O Herre, o hør mine skrik!"

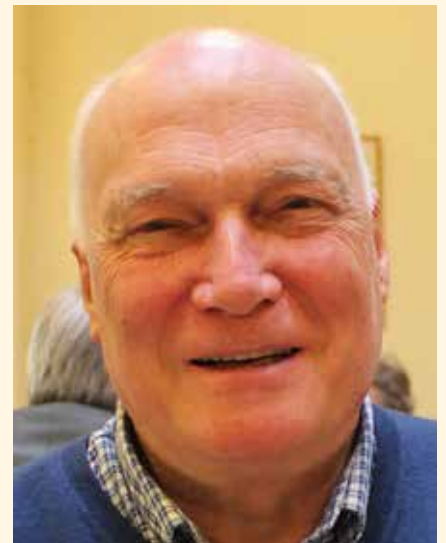

Foto: Audun Bjørkenes

Hjorten som skriker etter vann, er et motiv som mange salmediktere har utnyttet, men få har lyktes bedre enn Grundtvig. Det henger nok sammen med at **dikteren har hatt en erfaring å fylle salmen med som svarer til den fortvilte salmisten må ha følt.**

Psykisk uhelse har nok fulgt menneskene hele veien, også i det gamle Israel. I min tjeneste har jeg flere ganger stått overfor mennesker med slike lidelser. Da har jeg gjerne gjort dem oppmerksom på denne salmen. Jeg har sagt at denne salmen skrev Grundtvig da han var på veg opp igjen fra sin dype depresjon. De to siste versene er fulle av håp og frimodighet: V. 6: "Hans lys og hans sannhet skal føre meg opp til hans tempel i fred. Der ordet mitt hjerte skal røre, og glemme jeg skal hva jeg led..."

Tilbakemeldingene som jeg fikk, var like: "Dette ble virkelig til hjelp for meg! Grundtvig setter ord på mye av det jeg bærer på. Han forstår meg. Jeg kan hekte meg på den trøsten og det håpet han selv fikk – min lidelsesfelle."

Fasit Finn fem feil

Kaja Krogstad Brekkemoen

Hun er vår nye ungdomsarbeider i deltidsstilling og forteller om seg selv at hun er 32 år gammel. Hun er gift med André Brekkemoen, som jobber som kokk, og de har to gutter sammen. Sinius André er 8 år gammel og går på Stuenes skole mens Bastian Willy er 5 år og går siste året i Dalen barnehage. Hun har også et bonusbarn som heter Nikolai som er 12 år og går siste året på Flosta skole.

Om seg selv forteller hun videre: Vi har bodd lenge i Austre-Moland, men i 2020 flyttet vi til Saltrød og inn i barndomshjemmet til min far. Dette har vært veldig deilig og vi stortrives ☺ Jeg er utdannet barne- og ungdomsarbeider og går nå på Fagskole på kveldstid hvor jeg tar videreutdanning «Barn med særskilte behov». Jeg har tidligere jobbet i barnehage, på skole og et år i USA som Au pair. Tidligere spilte jeg håndball og sang i ungdomskoret Ekko.

Jeg gleder meg til å få begynt skikkelig med ungdomsarbeidet i menigheten og håper vi snart kan åpne opp for mer sosialt sammen ☺

FNS 17 bærekraftsmål inspirerer "Grønn menighet"

v/ Brit Tørå og Jan Egil Hagli

Barbu menighet valgte for flere år siden å bli Grønn menighet. Vi skrev under på en avtale der vi forpliktet oss på en del praktiske tak for menighetens arbeid. Vi fikk en «grønn Menighet» plakat der det bl.a. står: «Verden står overfor store miljø- og klimautfordringer. Det er lett å bli handlingslammet eller å skyve ansvaret over på andre. **Som kirke er vi kalt til å være gode forvaltere av Guds skaperverk og etterfølgere av Jesus Kristus.** Derfor må vi hele tiden forbedre vår egen praksis i bærekraftig retning. Bli med å tenke globalt - og handle lokalt!» Det kan være vanskelig å se på hvilke områder vi kan gjøre en innsats. En fin hjelp til dette finner vi i FN's 17 bærekraftsmål:

Et godt eksempel på det er heftet «Bærekraftsboka – FN's bærekraftsmål i lys av kristen tro». Heftet er utgitt av Kirkens Nødhjelp, Norges Kristne Råd, KFUK-KFUM, Mellomkirkelig Råd og Samarbeid Menighet og Misjon. Hvert enkelt mål belyses med informasjon og teologisk refleksjon. Så får vi noen spørsmål og utfordringer. Dette kan vi bruke til selvstudier eller samtaler, f.eks. i bibelgrupper / litteratigrupper osv. Hvert tema avsluttes med en bønn.

Disse målene viser at bærekraft gjelder de fleste sider av livet og samfunnet. De kan virke overveldende og gjøre oss motløse siden de inneholder så mye, men de kan også utfordre og inspirere oss til å gjøre en innsats i møte med miljø og klimaforandringene. Og det er det siste som skaper muligheter og tro på framtida. Vi kan søke hjelp og inspirasjon i saker og materiell som forteller oss at hver og en virkelig kan gjøre en forskjell.

Under mål 1 – Utrydde fattigdom – står følgende bønn:

«Gud, all godhets giver, / Lær oss å dele så ingen må mangle, / Og invitere inn så ingen må stå utenfor. / Vis oss på ny at vi alle er dine Skapninger og elskede barn. / Alt og alle i dine hender, Gud. Amen»

Bærekraftsboka kan bestilles gratis på kirken.no/materiell. Gå også inn på *Grønn kirke* på Facebook eller gronnkirke.no for mer informasjon og inspirasjon.

FASTEAKSJONEN FØR PÅSKE

KIRKENS NØDHJELP
act alliance

FOR 785 MILLIONER MENNESKER ER DETTE DRIKKEVANN
Forandre. For andre.

VIPPS til 2426
SMS VANN til 2426 (250,-)
eller gi på konto: 1594 22 87493

Fasten varer i 40 dager fra askeonsdag, men Fasteaksjonen arrangeres den siste uken før palmesøndag. Denne nest største innsamlingsaksjonen i Norge, etter TV-aksjonen, arrangeres hvert år av Kirkens Nødhjelp og mobiliserer titusener frivillige bøssebærere. Også i år er konfirmantene i Barbu menighet engasjert, men av hensyn til smittevernet det blir digital innsamling.

Aksjonen blir markert i gudstjenesten den 21. mars, Maria Budskapsdag.

Rent vann er fokus for aksjonen. Aldri før har rent vann vært så viktig som i 2020, da pandemien rammet. Utfordringene fortsetter i 2021. Vi ser at Kirkens Nødhjelps 60 år lange erfaring, kunnskap og arbeid med vann er livsviktig i kampen mot det dødelige viruset. KN fortsetter sitt forebyggende vannarbeid ved blant annet å bygge håndvaskstasjoner, kjøre ut vannbiler og drive opplæring i hygiene for å forebygge covid-19.

Arendals byløype åpnet

Arendal har fått sin byløype. Det er ei sammenhengende turløype på ca. 10 km som er godt merket hele runden. Den går gjennom det historiske bysentrum, langs sjøen og Langsæ, innom parker og lekeplasser, i trapper, på stier i skogen, langs turveier og brygger, og enkelte strekninger gatelangs. Underlaget er variert, men merking og skilting er standardisert. Byløypa har egen logo, og den finnes langs hele løypa som klisterlapper på stolper og skilt. En tur rundt løypa gir gode muligheter for naturopplevelser og mosjon/ fysisk aktivitet. Mange av byens severdigheter og fine utsiktssteder passerer underveis. De fleste vil bli kjent med flere steder de aldri har sett før.

Ideen om Byløypa oppstod i 2012, men da med litt mer spreke ideer om broer i Barbudalen og bro over Langsæ. Den første planen som ble laget, var vanskelig å finansiere. Under coronatiden i mars kom ideen om å lage en enklere løype ved å benytte eksisterende stier og veier, og å bruke midler som kommunen disponerer til merking. **På skilt langs løypa finnes QR-koden som gjør det mulig å hente fram løypekart på mobilen.** Løypekartet kan også finnes på kommunens hjemmeside (www.arendal.kommune.no) ved å bruke søkeordet «Byløypa».

En runde i byløypa kan startes hvor som helst, og den kan deles opp i flere kortere etapper. Deler av løypa kan f.eks. brukes som del av en gåtur hjemmefra til byen eller til stier og turer ut i Bymarka.. Mellom Hansnes og Barbu

Foto: Kristin Fløystad, Arendal kommune

park følger byløypa samme trasé som Kyststien. Flere steder underveis er det mulig å parkere bilen. Naturlige steder å starte rundturen er fra Pollen, Barbu park, Barbu kirke, Jernbanen, Langsæ, Harebakken, Arendal kirkegård og Maxis.

Byløypa ble offisielt åpnet i Pollen onsdag 27. november av ordfører Robert C. Nordlie, godt assistert av de kommunalt ansatte som har vært pådrivere for prosjektet; Kristin Fløystad fra planavdelingen, Jann B. Nilsen og Anne Lise Halvorsen fra kulturenheten.

Ordfører Nordli åpnet byløypa ved å klippe over en bildekavalkade over vakre steder langs løypa.

Foto: Einar Bore

Adventsbesøk av døperen Johannes

Under gudstjenesten søndag 13. desember fikk menigheten et spesielt besøk. Selveste døperen Johannes dukket opp. Bak sminken skjuler dagens klokke seg, Bjørg Øygarden. Denne søndagen i kirkeåret er alltid viet til døperen Johannes. Han som kom for å «rydde vei for Herren». I stedet for vanlig preken på denne 3. søndagen i advent deltok døperen Johannes i samtale med soknepresten. Det ble en levende og annerledes «preken».

Foto: Bjørg Øygarden

Sammen i sorgen

Barbu menighet tilbyr samtalegrupper til mennesker som opplever å miste en av sine nærmeste.

Når vi opplever sorg er det viktig at vi har en eller flere personer vi kan snakke med, som har tid til å lytte og vise forståelse. Gruppene er ment å være et sted hvor deltakerne både kan hjelpe seg selv og hverandre ved å snakke om det smertefulle tapet, dele tanker, følelser og erfaringer med andre som er i en tilsvarende situasjon. Det er altså ikke en terapigruppe, men en gruppe mennesker som har opplevd noenlunde same type tap, og som er i noenlunde samme livssituasjon, møtes.

Tilbud om grupper og samtaler er gratis. Det stilles ingen krav til kirkelig tilknytning eller tro, og sorggruppelederne har taushetsplikt. Gruppedeltakerne forplikter seg også til taushet om det andre deler.

Samtalegruppene er et samarbeid med menighetene i Den norske kirke i Arendal, Froland og Grimstad. Diakonene er hovedansvarlig for sorggruppene.

For mer informasjon, eller dersom du ønsker å delta i en gruppe eller ønsker samtale alene, kan du henvende deg til Anita Johnsen Våge, diakon, epost: anita.johnsen.vage@agderkirken.no eller tlf. 977 16 469.

Nye satser for utleie av menighetshuset

Menighetsrådet har vedtatt følgende utleiesatser for det "nye" menighetshuset, med virkning fra 1. august:

- Begge saler, inkl. kjøkken kr. 3.000,-
- Stor sal, inkl. kjøkken kr. 2.500,-
- Liten sal, inkl. kjøkken kr. 2.000,-
- Peisestua, inkl. kjøkken kr. 700,- som før
- Peisestua til barneselskap kr. 500,- som før

Koronaglimt fra menighetslivet

Skolegudstjenester kunne ikke gjennomføres på vanlig måte før jul. Løsningen ble å invitere skoleklasser til å komme på kirkebesøk i sine klassekoster. Ti forskjellige grupper kom til Barbu kirke på adventsbesøk.

Juleevangeliet ble tilrettelagt gjennom et opplegg for 1.-4. klassinger og et eget opplegg for 5.-7. klassinger. Erfaringene var så gode at de blir tatt med i planleggingen for neste års førjulsopplegg i kirka, selv om hensynet til smittevern da skulle gi en helt annen frihet.

Julekonsert m Appell

Lørdag 12. desember hadde Appell Ten-sing sin julekonsert i Barbu kirke. Det ble en stemningsfull adventsstund for familiene til kordleddene, opplyser Vibeke Marie Tobiassen.

Den tradisjonsrike fellessamlingen «Vi synger jula inn» med alle korene i menigheten, måtte dette året avlyses på grunn av antallsbegrensningene.

Bjørnebo er åpen på søndager i vår

Bjørnebo holder åpent på søndager kl. 11 -15 når det ikke er skoleferie. Her serveres varme vafler, kaffe og saft. Et hyggelig sted i bymarka der alle føler seg velkomne.

KFUK-speiderne i Barbu står for driften. Inger-Lise Thorstensen forteller at hun har tatt del i tjenesten som vertskap helt siden speiderne begynte driften for over 50 år siden.

Menighetens misjonsprosjekter

Korona-nedstengningen av kirkene har ført til reduserte kollektinntekter i 2020. Gledelig nok viser tallene fra regnskapet at inntekten til våre to misjonsprosjekt har vært gode. Målet er å sende kr. 20.000 i året til hvert av de to prosjektene. Stefanusalliansens arbeid i Egypt har fått kr.24.939. Til Himalpartners arbeid innen psykisk helse i Nepal er det sendt kr. 18.387.

Leser du Barbu menighetsblad?

Ville du savnet bladet hvis det sluttet å komme?

Hvis ja; hva slags stoff ville du savne? Send oss gjerne dine synspunkter og tips om tema vi bør belyse innen menighet og lokalsamfunn. Bladet er et dugnadsprosjekt. Mye ubetalt arbeid legges i å redigere bladet og å dele det ut i et opplag på nærmere 5.000.

Vi har annonsører som gir viktige økonomiske bidrag. Likevel gjenstår godt over kr.50.000 i året for å dekke nødvendige kostnader med trykking. Vi er derfor glade for at mange av våre lesere sender oss pengegaver når vi ber om det.

Nederst på side 17 er det trykket en giro som kan benyttes av de som ønsker å gi en gave til menighetsbladets drift i 2021.

Kvittering			
Innbetalt til konto 3000 30 54973	Beløp	Betalerens kontonummer	Blankettnummer 6071180297
Betalingssinformasjon		GIRO	
Gave		Betalingsfrist	
Betalt av		Underskrift ved girering	
Betalt til			
		BARBU MENIGHET NYLI TERRASSE 2 4844 ARENDAL	
Belast konto		Kvittering tilbake	
Kundidentifikasjon (KID)	Kroner	Øre	Til konto
H		< >	3000 30 54973
			Blankettnummer <6071180297>

Et naturlig valg
når det gjelder trykksaker!

ATL GRAFISK
Telefon 37 00 36 70
www.atlgrafisk.no

Stærk.
rådgivende ingeniører
Nedre Tyholmsvei 6
Tlf. 37 02 31 02

Levering av catering til alle anledninger.

Vi leier også ut lokale til dåp,
minnestund o.l.

Strand Café

Knut A. Høyer %

AVDELING

BOKHANDEL

Tlf. 37 00 46 60

AVDELING

VESKEHUSET

Tlf. 37 00 46 50

Østregt./Torvgaten. 4838 Arendal

*Elektro-entreprenøren
Arendal as*

**Betjener privat og næring
STERKSTRØM OG SVAKSTRØM**

Tlf. 37 00 26 00
www.elektroentreprenoren.no

MENY

HAREBAKKEN

Langsøveien 5, 4846 Arendal
Tlf. 37 06 21 00 - Fax 37 06 21 01

Trenger du elektriker?

Tlf. 37 01 58 00
Mob. 934 52 234

RICHARD ANDERSEN

dinelektriker
Kystveien 13, 4841 Arendal
www.dinelektriker.com - E-post: post@dinelektriker.com

*Slaattene
Begravelsesbyrå a.s*
Etablert 1927
Kystveien 151 - 4842 Arendal
Telefon 37 05 91 65
Døgrvakt
Verdighet og enkeltemneshet i sentrum.

interoptik
Corneliussen

Off.Godkj. Optiker Arnt Corneliussen
Havnegaten 1, 4836 Arendal, tlf 37021682
e-post: corneliussen.arendal@interoptik.no

Arendal Begravelsesbyrå

*Byglands
Begravelsesbyråer*

Et verdig og rimelig alternativ.

Tlf. 37 01 02 51

Knut R Bygland

www.byglands.no

*Bolig
huset*
Ingemann Ellingsen

- Gardiner og gardinutstyr
- Sengesett og håndklær
- Dynner og puter
- Tepper og pledd
- Duker og sofaputer

*Vi er kjent for kvalitet
og service!*

Torvgt./Østregt. Arendal Telf. 37 02 11 70 www.ingemannellingsen.no

Hornnes Skog og Havkajak
Trefelling, Treklatring, Padlekurs
Tlf: 472 40 457

Sparekassa Lokalbanken
som kjenner deg

**MATLEVERING
foreninger og grupper**

Ta kontakt med oss hvis dere har behov for servering
av varm mat på arrangementer og stævner.

FERDIGMAT AS

Holmen 6, 4842 Arendal

Tlf. 37 01 51 66

www.torungen.no

His Galleri AS

Kirkeveien 182, 4817 His

Tlf. 37 01 16 11 - Fax 37 06 00 87

- Utstillinger og salg av samtidskunst
- Alt i innramming • Kvalitet og hurtig levering
- Stort utvalg kunstmateriell

www.hisgalleri.no info@hisgalleri.no

Alt innen hvitevarer og elektronikk
Lyd - Bilde - Telefoni - Data

eLON

ARENDAL

Strømsbusletta 8 - Tlf 37 05 67 77
arendal@elon.no

Fevik Steinindustri AS

Tlf.:

37 04 72 31

E-post:

post@fevikstein.no

fevikstein.no

- Ikke bare gravstein
- Plater under/foran ovn
- Kjøkkenbenkplater
- Steinpleiemidler
- Gravlykter og lys
- Skifer
- Selvanningskasser
- Kantstein

Bt

Byggtorget

VÅRT HJERTE HAMRER FOR LOKALMILJØET

NARVESEN

MENY

KRØGENES

MANDAG - LØRDAG: 7-22

Barbu menighet

Barbu menighetskontor:

Menighetshuset, Nyli Terrasse 2, 4844 Arendal
Tlf. 37 01 34 60

Kirkevergen:

Stoaaveien 14, 4858 Arendal
Postboks 123, 4891 Grimstad
Tlf. 37 01 35 80

Kontortid: Tirsdag – fredag kl. 09-15.00

Sokneprest
Rannveig Aas Olsbu
rannveig.aas.olsbu@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 61 / 992 71 679

Menighetsprest
Espen Skovli
Espen.Skovli@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 63 / 452 05 619

Organist
Leif Rino Müller
leif.rino.muller@agderkirken.no
Tlf.: 37 01 34 63 / 992 29 557

Diakon
Anita Johnsen Våge
Anita.Johnsen.Vage@agderkirken.no
Tlf: 977 16 469

Trosopplæringskoordinator
Vibeke Marie Tobiassen
vibeke.tobiassen@agderkirken.no
Tlf: 37 01 36 67 / 934 33 925

Menighetssekretær
Martina Nikolaisen
Martina.Nikolaisen@agderkirken.no
Tlf: 37 01 34 60

Kirketjener
Siri Andersen
siri.andersen@agderkirken.no
Tlf: 412 40 808

Ungdomsarbeider
Kaja Krogstad Brekkemoen
Kaja.Anne.Krogstad.Brekkemoen@agderkirken.no. Tlf. 407 30 390

Styrer Kirsten Løschbrandt
Nyli barnehage
Nyli Terrasse 2, 4844 Arendal
Tlf: 37 02 25 53 / 926 84 750

Menighetsrådets leder
Aud Findal Dahl
Tlf: 918 73 624
audfindaldahl@gmail.com

Menighetsarbeider
Jan Egil Hagli
Tlf: 37 01 35 96 / 959 11 655
jan.egil.hagli@agderkirken.no

Redaksjon menighetsbladet:

Solveig Haga og Einar Bore
Redaksjonsansvar: Barbu menighetsråd

Gaver til menigheten

For å drifte menighetsblad og menighetshus, lønne ansatte og holde aktiviteter i gang, trenger vi gaveinntekter. Du må gjerne merke gaven.

Bankkonto 3000 30 54973

Alle bidrag mottas med takk!

Utgivelsesdato: 15. mars

Stoff sendes:

Barbu menighetsblad, Nyli terrasse 2, 4844 Arendal
E-post: barbu.menighetsblad@gmail.com

<http://www.barbu.menighet.no/>

Slekters sang

DØPTE:

Jenter:

01.11.2020 Oda Aas
06.12.2020 Markus Olai Altenborg

VIGDE:

24.10.2020 Jan Magnussen
Oksana Kochetova
06.12.2020 Elisabeth Grosvold
Kristian Altenborg

DØDE:

21.09.2020 Kari Schlanbusch, 94 år
20.10.2020 Axel Tønseth, 68 år
30.10.2020 Jon Hushovd, 81 år
08.12.2020 Leif Eyvind Øyraas, 68 år
10.12.2020 Marit Oddlaug Andersen, 89 år
16.12.2020 Inger Lise Vaaje, 76 år
19.12.2020 Leif Kjell Brekkestø, 85 år
19.12.2020 Øivind Oskar Larsen, 77 år
02.01.2021 Berte Dale, 95 år
15.01.2021 Dagny Aanonsen, 81 år

GUDSTJENESTEKALENDER

MARS

21.03	11.00	Barbu kirke	Fasteaksjonsgudstjeneste
21.03	18.00	Barbu kirke	Ungdomsgudstjeneste
28.03	11.00	Barbu kirke	Palmesøndagsgudstjeneste

APRIL

01.04	18.00	Metodistkirka	Felles gudstjeneste
02.04	11.00	Trefoldighet	Langfredagsgudstjeneste
04.04	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
11.04	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
18.04	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
18.04	18.00	Barbu kirke	Ungdomsgudstjeneste
25.04	11.00	Barbu kirke	Familiegudstjeneste

MAI

02.05	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
09.05	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
13.05	*)	Flosta	Vandring/ gudstjeneste

*) Vandring til Nøytralitetshytta, Øygardsåsen, i samarbeid med Moland menighet.
Gudstjeneste kl. 12.00.

Dersom regn blir selve gudstjenesten i Flosta kirke

16.05	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
23.05	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
30.05	11.00	Barbupark	Familiegudstjeneste

JUNI

06.06	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
06.06	18.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
13.06	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste
20.06	11.00	Parken/Margarethe-stiftelsen	Gudstjeneste Solhaug og Margarethe-stiftelsen
27.06	11.00	Barbu kirke	Gudstjeneste

Einar Johnsen Eiendomsselskap AS

ARENDAL

Vår i hagen

Det er skrevet så mye om våren, og det den bringer frem i oss mennesker.

"Våren er vakker for den som lenge har hatt vinter" sa Bjørnstjerne Bjørnson.. Jeg vil tilføye at den kanskje blir ekstra vakker og kjærkommen i år, i ei tid da mange mennesker har følt seg isolerte og ensomme

Mine beste vårtegn er fra 'den store gartners' hage, ikke fra de pyntede hager vi mennesker klarer å få til..

.. Det er hestehov og løvetann i karrige veigrøfter

Det er den første stæren på hustaket og ei linerle som tuster rundt på plenen min.

.. Det er de første milde vindene fra sørvest, som får bjørk og villkirsebær til å sette løv og blomst..

.. Ikke minst er det barnelatter som får en annen klang når vårsola varmer kinnene.

Dog er det mange gode vår- opplevelser i en hage også:

.. Forsythia som blomstrer gult på bar kvist

.. Krokus og snekløkke som en morra kikker opp og gleder ditt sinn..

.. Knoppene på epletreet som gir bud om frukt også i år..

.. Rosene som har overlevd en streng vinter..

.. Og staudene som har våkna til liv, og som vil gi deg blomstring og glede.

Min aller største vårglede i hagen er poteter.

Når jeg kan sette tidlig-potet i varm jord, ja da er det vår i mitt gartnerhjerte.

Alle burde ha potet i hagen.. Alle barn/barnebarn skulle få oppleve å høste fra de velsignede knollene.. Jeg har sett så mange perfekte hager' der det er "pryd" så langt øyet rekker.. Ingen ting å ete! Hvilken glede er det i en hage uten en ripsbusk, et frukttre, jordbær og potet? En hage skal være en levende ramme rundt menneskers liv, ikke et besværlig 'pillet' ornament..

Så hva er en gartners råd til vårdager i hagen?

* Det første og beste er å ta det rolig.. Kos deg og husk at på en benk kan mangt nytes.

* Husk å vanne mye nå på våren, det er den viktigste vanninga du gjør for å få busker og trær godt i gang.

* Og så må det gjødsles; Gi 'mat' til plantene dine.. Gjødsle som danskene får en 'lille en', altså litt og titt.

Første gjødslinga synes jeg bør være naturgjødsel (hønsegjødsel er utmerket). Deretter bør hagen mates ' med jevne mellomrom frem til august. Altfor mange hager blir litt 'triste' utover sommeren, når eierne har glømt å gi næring.

Til sist er det viktig å ha ei god saks, klipp litt her og der, mens du takker for bare det å være til.

Men ikke klipp for hardt og for mye, det gjelder spesielt roser som noen skjærer til svoren.. Det liker de færreste

Ønsker dere en god vår.

med et lite kinesisk ordtak:

" Tiden går ikke, den kommer"!

Karl Fredrik Lundberg

